

med de forskellige Partier, der staar paa samme Grund som Menighedsraadene i deres Ønske om en reel Forbedring af Præsternes Lønninger.

Povlsen: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou udtalte, at en ung Adjunkt skulde ikke have samme Løn som en Sognepræst, det var ganske urimeligt. Det var karakteristisk, at det ærede Medlem ikke fjæde „ung“ til, da det drejede sig om Sognepræst, men han kan jo ogsaa være ung, ligesaa ung som Adjunkten. De har gennemgaaet nøjagtig samme Uddannelse, og jeg ser ikke, hvorfor de ikke skulde stilles under samme Lønningsvilkaar. Den højtærede Minister mente, at man ikke havde Ret til at sammenligne Adjunker og i det hele taget Statsskolelærere med Sognepræster, fordi, sagde den højtærede Minister, der ikke stilledes de Udgiftskrav til Statsskolens Lærere, som der stilles til Præsterne. Det er rigtigt paa eet Omraade, der stilles ikke de samme Krav til Gæstfrihed og aabent Hus overfor Statsskolens Lærere som overfor Præsterne; men der er eet Omraade, hvor der stilles meget store Krav til Statsskolens Lærere, og det er med Hensyn til Boligudgifter. Medens Statsskolens Lærere maa betale deres Bolig med fra 1 000 til 2 000 Kr., sidder Sognepræsterne i alt Fald ude paa Landet alle for en Husleje af fra 435 til 787 Kr. — det gør virkelig en meget stor Forskel til Fordel for Præsten.

Den højtærede Minister begrundede sit Forslag om at give samtlige Købstadspræster det 600 Kr. s Tillæg, som før kun har været givet til de 8 største Byers Præster, dermed, at Menighedsraadene i de Byer, hvis Indbyggerantal laa lige op til det Indbyggerantal, som den mindste af de 8 største Byer havde, slet ikke kunde forstaa, at deres Præster ikke ogsaa skulde have disse 600 Kr. Jeg maa sige til den højtærede Kirkeminister, at jeg tror, at den samme Forbavelse eller den samme Mangel paa Evne til Forstaaelse vil komme frem, hvis dette Lovforslag bliver gennemført; thi man vil i Haslev ikke kunne forstaa, at Sognepræsten i Mariager skal have 800 Kr., medens Sognepræsten i Haslev kun skal have 200 Kr., og der er jo slet ingen Tvivl om, at der heller ingen Retfærdighed er deri.

Naar jeg har bedt den højtærede Kirkeminister om snarest at tage under Overvejelse en Reform af Præstelønningerne, saaledes at vi fra 1. April 1928 kan have gennemført en ny Lønnings-

ordning, hvorved en Del af Lønningerne bevares som flydende i Henhold til Pristallet, saa vil jeg gerne samtidig henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse at opfylde den Løfteparagraf, som findes i Loven af 1922, § 53. Det er en Paragraf, som kom frem i Loven af 1919, og som gik over i Loven af 1922, men Løftet deri staar stadig uopfyldt. Den lyder paa, at det fremtidig ikke skal være Pligt for Præsterne at indtræde i de gejstlige Enkekasser eller at yde Bidrag til Enkekasserne, og at Afviklingen af Enkekassernes og Hjælpekassernes Forpligtelser ordnes ved Lov. Jeg vil gerne spørge den højtærede Kirkeminister, om der overhovedet er foretaget noget som helst i denne Retning. Jeg ved, at der hos Præsterne er meget høje Forestillinger om, hvilke Formuer disse Enkekasser ligger inde med. Jeg tror, at disse Forestillinger er i høj Grad overdrevne, men jeg mener, at de nuværende Medlemmer af Enkekasserne har et vist Krav paa, at dette Forhold bliver ordnet. Man bliver jo stadig ved at opkræve Bidrag til disse Enkekasser, og en skønne Dag dør alle de, der har Krav paa dem, og der bliver en Formue tilbage. Hvem tilhører denne Formue? Hele dette Forhold synes jeg at Præsterne har et Krav paa at faa ordnet, og jeg vilde ønske, at man snart vilde gøre det, for at de Forestillinger, der er om de vældige Formuer i Kasserne, dog kunde blive retledet, og for at man kunde faa afgjort, hvem disse Penge egentlig tilhører.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen):

Jeg er taknemmelig for, at jeg faar Lejlighed til, hvad jeg glemte før, at takke det ærede Medlem Hr. Povlsen, fordi han udtalte Tilslutning til noget, som for mig og mange Præster er en Yndlingstanke, at der en Gang skabes een Lov, netop bl. a. med samme Motivering, som det ærede Medlem fremsatte, at der maa blive livligere Forbindelse mellem København og det øvrige Land med Hensyn til Præsteansættelser. Jeg er ham meget taknemmelig for, at han, hvad jeg næsten lægger større Vægt paa, ogsaa kunde give Tilslutning til Tanken om, at Klassesystemet, som er en Modsigelse i Forhold til Menighedsraadskaaldelsen, forsvandt. Men jeg har ikke ment, at man kunde gøre noget saadant i Øjeblikket. I dette Øjeblik, er der fremsat et Tjenestemandsløvsforslag og det er fra den nuværende Regerings Side sat som det store Hovedprincip med Hen-